C U R T E A D E A P E L B Ă L Ţ I

Dosarul nr.1r-513/24 Judecătoria Bălți sediul Sîngerei
1-24073698-03-1r-22082024 Judecător Iu.Malcoci

D E C I Z I E
În numele Legii
18 decembrie 2024

Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi,
având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Ion Talpa
Judecători Ghenadie Liulca, Oxana Mironov

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către inculpatul Bufteac Vasili împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 30.07.2024, prin care:

> **Bufteac Vasili** *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în s*****, studii medii de specialitate, văduv, supus serviciului militar, pensionar, cetățean al Republicii Moldova, anterior condamnat prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 22.12.2022 în baza art.320[1] CP la 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității,

a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264[1] alin.(1) CP la pedeapsa de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Controlul executării pedepsei urmează a fi exercitat de către Biroul de Probațiune Sângerei.

Corpurile delicte: Tichetul Drager pe numele lui Bufteac Vasili, și două discuri optice urmează a fi păstrate în continuare la materialele cauzei penale.

Termenele de judecare a cauzei: în instanța de fond de la 05.07.2024 până la 30.07.2024, în instanța de recurs de la 22.08.2024 până la 18.12.2024.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ţinând cont de materialele prezentate instanței, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut, că Bufteac Vasili, la 03 aprilie 2024, aproximativ la ora 12:16, conducând automobilul de model „VAZ 21061” cu numărul de înmatriculare *****, pe unul din drumurile satului Chișcăreni, raionul Sîngerei, a fost stopat și supus testării alcooscopice de către colaboratorii de poliție, pentru stabilirea stării de ebrietate.

În rezultatul testării și examinării, în aerul expirat Bufteac Vasili a fost depistat alcool etilic în cantitate de 0,3 mg/l, iar conform buletinului de analiză nr.12/1/03/04/2024, s-a stabilit concentrația alcoolului în sânge de 0,57 mg/l ceea ce conform prevederilor art.134[12] alin.(3) Cod Penal, se consideră stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Judecând prezenta cauză penală în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a concluzionat, că vinovăția lui Bufteac Vasili este dovedită prin probele din materialele cauzei, administrate și cercetate în ședința de judecată, ultimul recunoscând vinovăția în comiterea faptelor incriminate, acțiunile acestuia fiind calificate conform semnelor infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) CP – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Stabilind ca fiind dovedită comiterea de către Bufteac Vasili a infracțiunii lui incriminate, instanța de judecată i-a stabilit în baza art.264[1] alin.(1) CP pedeapsa de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Instanța a pronunțat sentința în cauză, care a fost atacată cu recurs de către inculpatul Bufteac Vasili, fiind solicitată casarea actului judecătoresc contestat în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să nu fie lipsit de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În argumentarea acestor solicitări inculpatul-recurent a invocat, că instanța de judecată prea aspru l-a pedepsit, deoarece nu a luat în vedere că el a recunoscut vina în cele încriminate, s-a căit sincer de cele întâmplate.

Indică faptul, că unitatea de transport este unica sursă pentru supraviețuire, deoarece locuiește singur are pensia mică și nu are ajutor de la alte persoane.

La fel, declară că casa sa este situată într-o parte unde unicul mijloc de deplasare este autoturismul personal, şi fiind lipsit de el nu are cine să-mi acorde nici primul ajutor în caz de necesitate.

Potrivit art.447 alin.(1) CPP, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces.*

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, Colegiul penal ajunge la concluzia, că recursul urmează a fi respins ca nefondat, iar sentința atacată ca legală și întemeiată urmează a fi menținută fără modificări, soluția fiind adoptată în condițiile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) CPP, potrivit cărora, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *...respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: ...recursul este nefondat*.

Colegiul penal reține, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordinea prevăzută de art.364^1 CPP, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, asupra cărora inculpatul nu a avut obiecții și nu a solicitat administrarea unor probe noi. Prin prisma probatoriului administrat de către organul de urmărire penală și cercetat în ședința de judecată, instanța a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția lui Bufteac Vasili în comiterea infracțiunii prevăzută de art.264^1 alin.(1) CP, stabilindu-i în baza acestei norme pedeapsa penală sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit cererii de recurs, inculpatul Bufteac Vasili a căzut de acord cu sentința primei instanțe în ce privește stabilirea circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, în ce privește încadrarea juridică a acțiunilor sale, sentința fiind criticată doar în latura aplicării pedepsei, fiind apreciată ca una prea aspră, dezacord fiind invocat cu neaplicarea față de inculpat a prevederilor art.79 CP.

Analizând solicitările inculpatului invocate în recurs în raport cu materialele puse la dispoziția instanței, Colegiul conchide, că cerințele formulate nu sunt întemeiate, or, vin în dezacord cu împrejurările cazului, ce vizează caracterul prejudiciabil al faptei comise de către acesta.

În susținerea acestei concluzii Colegiul va menționa prevederile art.61 CP, care la alin.(1) stipulează, că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor, la alin.(2) fiind menționat, că pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Totodată art.75 CP la alin.(1) stipulează, că la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Potrivit sentinței, instanța de fond constatând ca fiind dovedite faptele penale comise de către inculpat și stabilindu-i pedeapsa penală, a reținut că Bufteac Vasili a fost găsit vinovat în comiterea infracțiunii ușoare, a recunoscut vina, anterior a fost judecat, antecedentul penal fiind stins, potrivit cazierului contravențional anterior ultimul a fost tras la răspundere contravențională de multiple ori, nu este angajat în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află şi a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, ceea ce a simplificat evident judecarea cauzei.

Respectiv, Colegiul penal conchide, că instanța de judecată în baza materialelor anexate la dosar a stabilit toate circumstanțele referitoare la fapta infracțională comisă de inculpat și personalitatea acestuia, pentru a-i stabili o pedeapsă justă și echitabilă.

Luând în considerație prevederile art.61 și art.75 CP în raport cu criteriile complementare ce vizează persoana lui Bufteac Vasili, Colegiul conchide, că prima instanță i-a stabilit acestuia pedeapsa principală sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 150 ore, și just a conchis, că la caz nu sunt prezente temeiuri pentru neaplicarea pedepsei complementare obligatorii prevăzută de sancțiunea art.264^1 alin.(1) CP.

Colegiul penal conchide, că măsurile de pedeapsă stabilite lui Bufteac Vasili sunt adecvate faptei comise de el, pedeapsa astfel cum a fost stabilită de către prima instanță este una echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale.

La caz, instanța de recurs similar ca și cea de fond consideră, că doar prin aplicarea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, vor fi atinse scopurile pedepsei penale, în special cel de prevenire a comiterii noilor infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Colegiul conchide, că pedeapsa aplicată va fi capabilă să convingă inculpatul de a respecta legea penală și a evita în viitor săvârșirea unor fapte similare.

În ce privește dezacordul lui Bufteac Vasili cu aplicarea față de sine a pedepsei complementare aplicate sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport, aceasta invocând că instanța urma să se conformeze prevederilor art.79 alin.(1) CP și să nu aplice față de el respectiva pedeapsă complementară obligatorie rezultând din cumulul circumstanțelor atenuante, Colegiul îl apreciază unul neîntemeiat, în acest sens menționând următoarele.

Dispozițiile art.79 alin.(1) CP stipulează, că ținând cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a

consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvârşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie, totodată alin.(1^1) stipulează, că poate fi considerată excepţională atât o circumstanţă atenuantă, cât şi un cumul de asemenea circumstanţe legate de situaţiile menţionate la alin.(1).

Colegiul reține, că sancțiunea sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, în cazul din speță, este una obligatorie, care poate fi neaplicată în cazul prezenței circumstanțelor excepționale, acestea pot constitui o circumstanță atenuantă sau un cumul de circumstanțe atenuante legate de situațiile menționate la alin.(1) al art.79 CP. La caz însă, Colegiul penal nu a stabilit circumstanțe de acest gen, care ar servi temei pentru neaplicarea pedepsei complementare obligatorii prevăzută la sancțiunea art.264^1 alin.(1) CP.

Colegiul penal notează, că la caz n-a fost demonstrat faptul precum că activitatea desfășurată de inculpat pentru a acumula resurse financiare pentru întreținerea familiei ar fi legată de conducerea mijloacelor de transport.

De rând cu aceasta, Colegiul reține că dispozițiile art.79 alin.(1) CP nu sunt imperative, posibilitatea neaplicării pedepsei complementare obligatorii urmând a fi apreciată la discreția instanței rezultând din convingerea fermă că atingerea scopului pedepsei penale prevăzut la art.61 alin.(2) CP poate avea loc și fără aplicarea pedepsei complementare obligatorii, ceea ce nu persistă la caz.

Deci, Colegiul penal consideră, că în condițiile speței scopurile legii și pedepsei penale nu vor putea fi atinse în cazul în care inculpatului Bufteac Vasili îi va fi păstrat dreptul de a conduce mijloace de transport, în atare împrejurări prevederile art.79 alin.(1) CP ce vizează posibilitatea nestabilirii pedepsei complementare, nu pot fi aplicate.

Luând în considerație cele expuse în prezenta decizie, Colegiul constată că motivele recursului nu și-au găsit confirmare, motiv pentru care recursul declarat este susceptibil respingerii, cu menținerea în vigoare a sentinței contestate.

Conducându-se de prevederile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) CPP, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul declarat de către inculpatul **Bufteac Vasili** împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 30.07.2024, pronunțată pe cazul penal cu privire la acuzația adusă acestuia, în comiterea infracțiunii prevăzută de art.264^1 alin.(1) CP, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător:

Copia corespunde originalului.